

skal understrege her, at det jo ikke betyder, at man, fordi man har begået butikstyveri, så ikke kan blive ansat som pædagogmedhjælper – og så kontakt til tidligere arbejdsgivere, det oplever vi jo meget tit ikke sker, kontakt til uddannelsesstedet og et ordentligt arbejdsklima; det er de metoder, som vil kunne forhindre overgreb.

Og så skal vi også huske på, at i langt de fleste sammenhænge, hvor børn og unge befinder sig, er der en eller anden form for politisk ledelse, partipolitisk eller anden, idrætspolitisk ledelse, spejderledelse eller tilsvarende. Disse ledere har også et ansvar. De har et ansvar for at sikre, at der er kontrol af og tilsyn med de aktiviteter og den måde, de udføres på.

Og så skal vi inddrage forældrene. Forældre skal have grundig information om, hvordan de kan passe på deres børn, og de skal have ret til at give udtryk for deres bekymring på en måde, så der lyttes, uden at man derved får skabt en hetz, som bliver ukontrollabel. Det oplever vi jo også i nogle sammenhænge.

Vi har brug for, at vores børn i deres opvækst har en god og tæt kontakt med mange mennesker – også mænd. For selv om der er sager, hvor kvinder er involveret, må vi konstatere, at det er mændene, der mistænkes, og at det er mændene, der derfor afstår fra at søge ind på arbejdspladser, hvor de kan udsættes for anklager. Men samtidig skal vi også sikre, at vores børn beskyttes mod overgreb, og det kan vi altså kun gøre ved at bruge den indvendige side af hovedet og ikke ved at lave et register, som formentlig slet ikke vil kunne opfange de problemer, som vi her taler om.

Peter Skaarup (DF):

Forslaget er jo stillet på baggrund af desværre en række sager, som har gjort et forslag som det her yderst aktuelt. I Dansk Folkeparti deler vi den bekymring, som forslagsstillerne har ved, at det i dag er meget lemfældigt, hvad der foregår i kommunerne, når det gælder kontrol af de medarbejdere, man ansætter, og det er i og for sig også hovedproblemet, som vi ser det.

Det er kun i 24 af landets 275 kommuner, man i dag har en politik om konsekvent at indhente en offentlig straffeattest på vedkommende, man ansætter, og det er for få. Det skal efter vores opfattelse være et krav til kommunerne, gerne fra Folketingets side, at man som kommune indkræver en sådan straffeattest, så man

kan tjekke, om vedkommende har begået kriminalitet tidligere eller vedkommende ikke har.

Så længe det krav ikke er der, ser det ud, som om kommunerne er ligeglade, ikke indhenter straffeattesterne og ikke sørger for at håndtere det her forhold, hvilket forældre og borgere i Danmark selvfølgelig ønsker skal ske. Og så længe det ikke er tilfældet, har vi de problemer, vi ser i dag, og derfor er det også relevant for forslagsstillerne at komme med et forslag som det her. Det kan være nødløsningen, man er nødt til at indføre for at komme omkring de problemer, vi ser i dag.

Så derfor er vi i Dansk Folkeparti positivt indstillet over for at indføre et sådant register. Vi mener, det er rigtigt, at begår man den her form for sexovergreb, vi taler om, ja, så skal det have nogle konsekvenser, og det skal have sådan nogle konsekvenser, at man selvfølgelig ikke fremover kan komme i offentlig ansættelse på en måde, hvor man har med børn at gøre. Og dér ser vi eksempler på, at det godt kan lade sig gøre i dag, og det er altså ikke rimeligt.

Så vi mener, at man skal lave et krav om indhentning af offentlige straffeattester fra kommunernes side. Kan det ikke lade sig gøre – og det ser det ikke ud til at der er flertal for; vi har flere gange bedt justitsministeren om at se på det, men han vil ikke – ja, så er der næsten ikke rigtig andre muligheder, end at man indfører et sådant register, som forslagsstillerne vil.

Det bakkes i øvrigt op af Børnerådets formand, professor Per Schultz Jørgensen, og man har det i England, og derfor er der egentlig ikke nogen grund til, at vi i Danmark er tilbageholdende med at lave et sådant register. Men det skønneste var da, at vi kunne klare det uden, men det er kommunerne åbenbart ikke i stand til, og regeringen vil ikke pålægge dem det.

ud over det initiativ, som forslagsstillerne er fremme med, er det også relevant her i Folketinget at diskutere – og det kan vi også gøre ved andre lejligheder – om ikke det er nødvendigt med mere fasthed med hensyn til at behandle spørgsmålet om sexkriminelle.

En af de ting, som vi opfatter som et problem i Dansk Folkeparti – og det var også det, udsendelsen Rapporten, som beskæftigede sig med de her sager, viste – er, at der f.eks. med hensyn til afsoningen og reguleringen af, hvor lang tid der skal gå, fra man får sin dom som sexkriminal, til man kommer ind at sone, går for lang tid i dag. Og det betyder, at man f.eks. i forbindelse med den udsendelse kunne høre